

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520205630
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7520205630.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o mal. deti R.: Z. nar. X.XX.XXXX a U. nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice bývajúce s matkou deti rodičov: O.. Z. T. R. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na G. ul. č. XX vo S. právne zastúpenej JUDr. Frederikou Birkovou advokátkou so sídlom na Strojárskej ul. č. 11C v Košiciach a Mgr. A. R. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na R. ul. č. XX v G. právne zastúpeného JUDr. Martinou Fábryovou advokátkou so sídlom na Floriánskej ul. č. 16 v Košiciach v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. Samuelovi a o zvýšenie výživného na mal. U. o odvolaniach matky aj otca proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 24.1.2022 č.k. 18P/6/2021-224 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v napadnutých výrokoch o určení výživného od otca pre mal. Z. (bod II.), o zvýšení výživného od otca pre mal. U. (bod IV.) a o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného na mal. U. od 25.11.2020 do 23.1.2022 (bod VI.) a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom:

I. Zveril maloletého Z. R., nar. X.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého Z. sumou 150 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od právoplatnosti výroku rozsudku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky do budúcnosti.

III. Styk otca s maloletým Z. neupravil.

IV. Zvýšil výživné na maloletú U. R., nar. XX.X.XXXX zo sumy 30 € mesačne na sumu 120 € mesačne, ktoré bude otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od 24.1.2022 do budúcnosti.

V. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 18P/40/2012 z 25.10.2012.

VI. Návrh matky v časti zvýšenia výživného na maloletú U. od 25.11.2020 do 23.1.2022 **z a m i e t o l.**

2. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 25 ods. 2, § 26, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine a dospel k záveru, že u maloletého Z. došlo k zmene pomerov, pretože začal navštevovať strednú školu, do ktorej cestuje, kým v čase predchádzajúcej úpravy

výživného v roku 2012 navštevoval prvý stupeň základného vzdelávania v mieste bydliska. Zvýšené výdavky má matka aj z dôvodu trváciach problémov maloletého. Pokiaľ ide o mal. U., súd zistil, že naposledy jej bola určená vyživovacia povinnosť v roku 2012, kedy navštevovala materskú školu. V tomto konaní maloletá navštevuje už druhý stupeň základného vzdelávania a do školy musí cestovať. U otca súd posudzoval skutočnosti, že zanechal predchádzajúce podnikanie ako obchodný zástupca a začal vykonávať fyzioterapeutickú činnosť, ktorá ho síce naplňa, avšak jeho príjem podľa jeho tvrdenia klesol. Zároveň súd vzal do úvahy aj to, že za minulé obdobie (rok 2021) bola otcovi poskytovaná „Prvá pomoc“ od ÚPSVaR Košice ako náhrada za stratu príjmu spojenú so zavretím prevádzky pre zlé epidemiologické situácie spojené so šírením ochorenia Covid - 19. Otcovi síce pribudla vyživovacia povinnosť k mal. O. nar. XX.X.XXXX, avšak aktuálne žije v spoločnej domácnosti s partnerkou, ktorá poberá rodičovský príspevok a má sa podieľať aj na spoločných výdavkoch na domácnosť a na ich spoločné dieťa. Vysokú zaťaženosť otca úvermi súd vyhodnotil ako neprimerané majetkové riziká, ktoré otec na seba prevzal, ktoré nie sú spôsobilé vyvolať korekciu jeho vyživovacej povinnosti. Matka v čase posledného rozhodovania súdu v roku 2012 práve nastúpila po rodičovej dovolenke do práce a v súčasnosti je zamestnaná. Súd dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného nastala kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného. Súd pritom prihliadol na návrh matky, príjem matky a otca, na vek detí a tomu zodpovedajúce potreby, ako aj nástup maloletých na vyšší stupeň vzdelávania, s čím sú zákonite spojené zvýšené výdavky. Otec priamo matke na deti neprispieva, uhradza však na synov účet vreckové, niektoré poplatky za školu, platí ich mobilné telefóny, poskytuje im finančné, či vecné dary na sviatky a iné (zubár, oblečenie, počítač). Výdavky na základné životné potreby detí pokrýva matka v plnom rozsahu a okrem toho poskytuje deťom úplnú osobnú starostlivosť. Súd považoval za primerané zistenému skutočnému stavu určiť výživné na mal. Z. na sumu 150 € mesačne v súlade s návrhom matky od právoplatnosti výroku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. Taktiež súd považoval za primerané zistenému skutočnému stavu zvýšiť výživné na mal. U. z 30 € na 120 € mesačne. Súd sa nestotožnil s návrhom matky na zvýšenie výživného už od podania návrhu, nakoľko v pôvodnom návrhu doručenom súdu dňa 25.11.2020 matka žiadala zvýšenie výživného od právoplatnosti rozsudku a až v záverečnej reči na pojednávaní dňa 24.1.2022 bol právnu zástupkyňou matky prednesený návrh na zvýšenie výživného od podania návrhu. Momentom prednesenia návrhu bol deň 24.1.2022 a teda súd skúmal, či možno matke priznať zvýšené výživné za predchádzajúce obdobie, to je od 25.11.2020 do 23.1.2022, teda či sú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane matky, že si neuplatnila zvýšenie výživného už od podania návrhu. Právna zástupkyňa uznala, že takéto dôvody na strane matky nie sú, ale poukázala na to, že otec neprispieval matke žiadnym výživným. Matka neoznala ani nepreukázala žiaden závažný dôvod, ktorý jej bránil podať návrh na zvýšenie výživného od 25.11.2020, hoci tak mohla urobiť, lebo otec jej dlhodobo neuhradza výživné. Touto problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 99/2018, kde uviedol, že „Zákonná podmienka existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného vyplýva okrem iného zo snahy o zamedzenie špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa. Sprísnujúca úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t. j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok.“ Z uvedeného dôvodu súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol od 25.11.2020 do 23.1.2022, teda do dňa predchádzajúceho dňu kedy bol uplatnený na pojednávaní (24.1.2022).

3. Proti výrokom IV. a VI., t.j. o zvýšení výživného na mal. U. a o zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného za obdobie od 25.11.2020 do 23.1.2022 podala v zákonnej lehote odvolanie matka s návrhom, aby ich odvolací súd zmenil tak, že zvýši výživné na mal. U. na 120 Eur mesačne od 25.11.2020. Navrhla, aby odvolací súd zaviazal otca zaplatiť jej zameškané výživné v sume 1.588,- Eur za obdobie od 25.11.2020 do 24.1.2022 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázala na to, že návrh na zvýšenie výživného podala dňa 25.11.2020 a nežiadala v ňom priznať výživné spätné pred dňom podania návrhu. Žiadala o zvýšenie výživného od právoplatnosti rozhodnutia a až v záverečnej reči na pojednávaní dňa 24.1.2022 bol jej právnu zástupkyňou prednesený návrh na zvýšenie výživného odo dňa podania návrhu. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil moment začatia konania a následne nesprávne právne posúdil aj jej návrh na zvýšenie výživného, čo malo za následok, že súd prvej inštancie posudzoval dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie nároku na spätné výživné, ktoré však nežiadala. Zdôraznila, že aj keď žiadala o priznanie zvýšeného výživného od podania návrhu až na pojednávaní, z jej správania bolo zrejme, že žiadala zmeniť pôvodné rozhodnutie už v čase, keď podávala návrh na zvýšenie výživného.

4. Proti výrokom II. a IV., t.j. o určení výživného na mal. Z. a o zvýšení výživného na mal. U. podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby ich odvolací súd zmenil tak, že ho zaviaže prispievať na výživu mal. Z. 80 Eur mesačne a zvýši mu výživné na mal. U. na 60 Eur mesačne. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v týchto výrokoch a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že mu súd neposkytol priestor na spracovanie podania týkajúceho sa jeho starostlivosti o mal. deti, vrátane plnení, ktoré možno považovať za vyživovaciu povinnosť, pretože predmetom konania nebolo dlžné výživné. Poukázal na to, že nebolo dostatočne skúmané, z akých dôvodov došlo k zvýšeniu mesačnej splátky úverov matky po ich refinancovaní o 145 Eur mesačne, a či nedošlo u nej k neprimeranému majetkovému riziku. Za neprimerané majetkové riziko považuje aj investície matky do rodinného domu, ktorý je v skutočnosti vo vlastníctve jej manžela. Konajúcemu súdu vytyka, že na jednej strane skúmal jeho úverové zaťaženie a s rovnakou starostlivosťou neskúmal úvery u matky. Namietal tiež, že si súd nevytvoril celkový obraz o finančnej situácii matky, keď sa spoliehal na jej vyjadrenia o výške príjmu jej manžela bez toho, aby si ich riadne overil. Má za to, že súd nesprávne vyhodnotil skutočnosti týkajúce sa zmeny jeho zamestnania a celkovej finančnej situácie jeho rodiny. Poukázal na podmienky, za akých pracoval v predchádzajúcom zamestnaní a dodal, že v čase, keď menil zamestnanie, nemohol objektívne predpokladať vývoj situácie v spoločnosti v dôsledku pandémie Covid - 19. Je toho názoru, že v súčasnosti nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu mal. detí 120 Eur mesačne a 150 Eur mesačne. V priebehu konania predložil množstvo dokladov preukazujúcich jeho záujem o mal. deti. Dodal, že životný štandard matky a mal. detí je na vyššej úrovni, ako jeho.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

6. Výroky rozsudku o zverení mal. Z. do osobnej starostlivosti matky, o tom, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok, a o styku otca s mal. Z., neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 32 ods. 1 CMP, účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie. Podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

10. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

11. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonali, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Odôvodnenie rozsudku má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Zásada voľného hodnotenia dôkazov zakotvená vo vyššie uvedených ustanoveniach neznamená, že by súd vo svojom rozhodovaní mal na výber, ktoré z vykonaných dôkazov vyhodnotí a ktoré nie, alebo o ktoré z vykonaných dôkazov svoje skutkové závery oprie a ktoré opomenie. Súd je povinný vysporiadať sa so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo, ak to má vzťah k prejednávanej veci, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a pod. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti je

potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave, ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Právnym posúdením veci treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu súd vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Takéto nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktorá je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov a čl. 46 a nasl. Ústavy SR. Okrem porušenia uvedeného práva účastníka konania dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, ktorým sa mu odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov, táto vada bráni odvolaciemu súdu v jeho preskúmavej právomoci. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Podľa § 389 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

15. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch aj s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zmenu, pretože súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, v dôsledku čoho nevykonal navrhované dôkazy a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nevysporiadal so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo napriek tomu, že to malo vzťah ku prejednávanej veci, v dôsledku čoho sú jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach nezrozumiteľné a zmätočné. Súd prvej inštancie sa neriadil dôsledne ust. § 36 CMP, ktoré platí pre konania, ktoré môže súd začať aj bez návrhu a ktorým je nesporné aj konanie o určenie a zvýšenie výživného pre mal. deti, kedy má súd povinnosť zisťovať skutočný stav veci aj bez návrhu účastníkov konania a napriek tomu sa konajúci súd dôsledne nezaoberal predovšetkým možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi otca významnými pri rozhodovaní o výživnom pre maloleté deti. Zodpovednosť za zistenie skutočného stavu veci je v konaniach starostlivosti súdu o maloletých bremenom súdu. Smerovanie procesnej aktivity súdu je cieleňé ku vydaniu rozhodnutia v merite veci, ktoré je v zásade podmienené získaním informačného základu nevyhnutného pre takéto rozhodnutie, a to tak vo vzťahu ku poznatkom skutkovým, ako aj právnym.

16. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výživnom posudzoval skutočnosti, že otec zanechal predchádzajúce podnikanie ako obchodný zástupca a začal vykonávať fyzioterapeutickú činnosť, ktorá ho síce naplňa, avšak jeho príjem klesol. Zároveň vzal do úvahy, že za rok 2021 bola otcovi poskytovaná tzv. „prvá pomoc“ ako náhrada za stratu príjmu. Z takto formulovaného odôvodnenia však nie je zrejmé, z akého príjmu súd prvej inštancie vlastne vychádzal pri určení, resp. zvýšení výživného, a to, či z príjmu, ktorý otec dosahoval ako obchodný zástupca, alebo z tzv. Prvej pomoci a z príjmov, ktoré uviedol v bode 11. rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé ani to, ako vyhodnotil zistené príjmy otca za rok 2019 a 2020 z daňových priznaní, neporovnal ich s príjmami, ktoré otec dosahoval z práce fyzioterapeuta a pre SBD III Košice, tieto nespriemeroval za rozhodné obdobie, v dôsledku čoho je odôvodnenie tejto časti rozhodnutia neprehľadné, zmätočné a nepresvedčivé.

16. Ďalším pochybením bolo, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil návrh matky na zvýšenie výživného, v dôsledku čoho nevykonal navrhované dôkazy potrebné pre rozhodnutie o dlhu na výživnom. Z návrhu matky na zvýšenie výživného podaného dňa 25.11.2020 je zrejmé, že žiadala zvýšiť výživné na

mal. U. od právoplatnosti rozhodnutia, pretože od poslednej úpravy výživného došlo k zásadnej zmene jej pomerov. Následne matka už prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní konanom dňa 24.1.2022, kedy došlo k vyhláseniu rozsudku, svoj návrh upravila a žiadala o zvýšenie výživného odo dňa podania návrhu. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak považoval návrh matky na zvýšenie výživného od podania návrhu dňa 25.11.2020 do dňa predchádzajúceho zmene návrhu na pojednávaní dňa 23.1.2022 za návrh na spätné priznanie výživného, pretože pre určenie doby, od ktorej sa mení skoršie súdne rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa, nie je rozhodujúce, kedy bol podaný návrh na začatie konania o novú úpravu výživného, prípadne ku ktorému dňu navrhli zmenu skoršieho súdneho rozhodnutia účastníci konania, ale len to, kedy došlo ku zmene pomerov (k tomu porovnaj R 54/1969). Súdny totiž v konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých nie sú viazané návrhmi a okamih zmeny pomerov rozhodný pre eventuálnu zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom určujú sami podľa výsledkov vykonaného dokazovania a zákonných kritérií. Z obsahu návrhu matky, ktorý podala dňa 25.11.2020, a v ktorom žiadala o zvýšenie výživného, je jednoznačne zrejmé, že už v čase podania tohto návrhu mala na maloletú U. zvýšené výdavky. Matka v čase podania tohto návrhu nebola právne zastúpená a ako neznalá práva nemohla vedieť, že zvýšiť výživné na maloleté dieťa je možné už odo dňa podania návrhu (dokonca za určitých podmienok aj spätné pred ním) a nie od právoplatnosti rozhodnutia, ako v inom druhu konania (napr. rozvod manželstva). Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neuviedol, aká zmena pomerov maloletej U. ho viedla k zvýšeniu výživného práve odo dňa vyhlásenia rozsudku. Odvolací súd dodáva, že v zmysle § 78 Zák. o rodine, zmena predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a jej počiatok musí mať podklad v okamihu zmeny pomerov, prípadne dňom začatia konania, ak neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie alebo zvýšenie výživného spätné pred dňom podania návrhu (§ 77 ods. 1 vety tretej Zákona o rodine). Za deň začatia konania, a teda aj za deň uplatnenia nároku je v danej veci potrebné považovať deň, kedy bol súdu doručený návrh matky na zvýšenie výživného (25.11.2020), a to bez ohľadu na to, že žiadala zvýšiť výživné až od právoplatnosti rozhodnutia. Bolo preto povinnosťou súdu skúmať, či bola daná zmena pomerov od predchádzajúceho rozhodnutia už v tomto čase a v závislosti od vyriešenia tejto predbežnej otázky následne aj vykonávať prináležiace dokazovanie.

17. V súhrne sa tak vec dostala do polohy vyžadujúcej takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, že by v skutočnosti mala za následok nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie. Úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania.

18. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsahu nesprávne vec právne posúdil, v dôsledku čoho nevykonal navrhované dôkazy a svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP, pričom takého nedostatky nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, musel odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu opätovne posúdiť okamih zmeny pomerov u maloletej U. zohľadňujúc právny názor odvolacieho súdu prezentovaný v bode 16. tohto uznesenia, vykonať dokazovanie ohľadom plnení otca, ktoré je možné považovať za vyživovaciu povinnosť pri rozhodovaní o eventuálnom dlhu na výživnom na obe mal. deti (keďže u mal. Z. už bude potrebné určiť výživné od presného dátumu, kedy došlo k právoplatnosti výroku o jeho zverení do osobnej starostlivosti matky do dátumu nového rozhodnutia o jeho výživnom), vzhľadom na odstup času od posledného konania a rozhodnutia na súde prvej inštancie, zaktualizovať príjmové a majetkové pomery rodičov, aj aktuálne potreby mal. detí, zistený stav posúdiť podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, opäť vo veci rozhodnúť, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotiť dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a následne svoje rozhodnutie jednoznačne odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP najmä pokiaľ ide o príjmy otca tak, aby rozhodnutie a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní boli spätne preskúmateľné, logicky správne a presvedčivé.

20. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).